

ge mærkelige navne: »Poul, det kan ikke være sandt, det her.« Jo, det er sandt! Og så sagde jeg til ham: Gå til Klaus Hækkerup, han er din folketingsmand her i Ringstedkredsen, og forklar så ham, at det vil du ikke være med til mere!

Jeg er tilfreds med, at lovforslaget først skal vedtages inden jul – sådan har jeg i hvert fald læst det i aviserne, at man er tilfreds, bare man får det her lovforslag vedtaget inden jul – for det betyder, at der gives Dansk Folkeparti mulighed for et besøgovre i Justitsministeriets Indfødsretskontor. Jeg vil ikke sige, at vi gennemgår alle ansøgninger, det har vi ikke mulighed for, men vi har i hvert fald mulighed for at gå over og se et stort antal af de sager, der ligger, og dem vil vi gennemgå meget minutøst. Det mener jeg at vi har både pligt og ret til, og det vil vi selvfølgelig benytte os af.

Vi synes stadig væk – det har jeg sagt ved flere andre lejligheder ved behandling af indfødsretslove – at det er meget forkert, at man laver det som et samlet lovforslag. Jeg synes godt, man kunne lave en opdeling, og det har jeg også indtryk af udmærket kan lade sig gøre. For vi har det faktisk ligesom De Konservative: Der er et vist antal heri, vi godt kunne have sympati for at give dansk statsborgerskab, men når man gør det som et bunkebryllup her, så er vi nødt til at stemme samlet imod.

Jeg vil til sidst sige, at Dansk Folkeparti er bekymret over udviklingen i antallet af danske statsborgerskaber. Det skal vi ikke skjule. Og den bekymring tror jeg vi deler med store dele af den danske befolkning. Det burde Folketinget tænke nærmere over, inden man stemmer disse mange forslag igennem.

Dorte Bennedsen (S):

Dansk Folkepartis ordfører talte jo ikke med urette om det store antal i dette her lovforslag. Det er korrekt, at det er et større antal, end vi er vant til at se i et lovforslag. Og jeg udtrykte vist, sidste gang vi havde et lovforslag om indfødsret, at jeg forventede, at det næste ville blive større, og det glædede jeg mig over. Og det gør jeg stadig væk, for en væsentlig grund til, at der er flere i dette forslag, er, at det nu for alvor lykkes at bringe sagsbehandlingstiden i Indfødsretskontoret ned.

Langt, langt, langt de fleste ansøgninger, der kommer om indfødsret, er jo ganske ukomplicerede. De ca. 97 pct. af dem, der er her i lov-

forslaget, er jo fuldstændig ukomplicerede; der er ingen problemer i dem. Ikke desto mindre har det jo taget op til 24-25 måneder at behandle disse ansøgninger. Det kan et offentligt kontor ikke være bekendt, og det er nu lykkedes i Justitsministeriet at få ansat personale, som nedbringer sagsbehandlingstiden.

Det er klart, at når sagsbehandlingstiden nedbringes, kommer der flere igennem systemet på kortere tid, og det afspejler sig i lovforslaget. Så et stort antal er i høj grad et udtryk for, at vi behandler folk ordentligt, og at vi ikke lader dem vente i så umådelig lang tid.

Samtidig har vi jo så sagt, at de udlændinge, der kommer til Danmark og får fast opholdstilladelse, ønsker vi skal integrere sig, skal tilpasse sig. Og jeg skal ikke gentage den noget, efter mine begreber, usmagelige debat, der har kørt sommeren over om, hvad der er vigtigt i integrationen. Men der er fra alle sider udtrykt ønske om, at folk vil integrere sig og tilpasse sig det danske samfund.

For mig at se er der vel ikke større tilpasning, end at man når dertil, at man, når man har været her som indvandrer i 7 år, så søger dansk statsborgerskab. Det er da et udtryk for, at man virkelig føler sig som et led i det danske samfund. Jeg har altså svært ved at se, at man skal bebrejde folk, at de integrerer sig så langt, at de også ønsker at være danske statsborgere. Jeg synes, det er naturligt, at folk, der skal bo her deres liv igennem, også bliver statsborgere her.

Nu hørte jeg hr. Nødgaard sige noget om, at vi er det land i verden, hvor man får mest forærende ved at blive statsborger. Det forstod jeg ikke. Altså forskellen på at være statsborger og ikkestatsborger er i høj grad psykologisk, altså det er et spørgsmål om at føle sig tilpasset i samfundet. Den eneste sådan umiddelbare rettighed, jeg kan komme på, er, at man som statsborger kan få lov at stemme til Folketinget, og det kan man ikke, hvis man ikke har statsborgerskab. Så jeg har lidt svært ved at forstå bemærkningene.

Men som sagt: At folk søger statsborgerskab, er jo et udtryk for, at de har lyttet til det ønske, der er udbredt i den danske befolkning, om, at man gerne ser, at folk af anden herkomst, som bor permanent her, integrerer sig i samfundet. Og dér er dette altså den, skal vi sige, ypperste form for integration.